

Dragana Žarevac
Beograd
29.10.2015.

00:00

1. Da li si i na koji način pratio/la ili učestvovao/la na sceni savremene umetnosti prve decenije?

14:21

2. Šta misliš o dekadnim/decenijskim pregledima savremenog umetničkog stvaralaštva?

15:38

3. Da li si video/la izložbu O normalnosti (o umetnosti u Srbiji devedesetih) i šta misliš o njoj?; da li misliš da neki umetnici/ce nisu bili uključeni u taj izbor a trebalo je da budu? Koji su to umetnici/e?

17:10

4. Kako bi opisao/la ili načelno definisao/la društveno-politički kontekst u Srbiji (i svetu) prve decenije? Koji su procesi i događaji po tebi obeležili ili definisali taj kontekst i taj istorijski period?

20:00

6. Možeš li da izdvojiš i nabrojiš nekoliko najznačajnijih ovdašnjih umetničkih radova i/ili umetnika/ca iz tog perioda?

30:15

10. Kada bi mogao/gla da kupiš tri umetnička rada, koji bi to radovi ili autori/ke bili?

11. Kada bi odlučivao/la o otkupu za neki strani muzej savremene umetnosti, koje domaće umetnike/ce bi obavezno predložio/la (do pet imena autora/ki koji su stvarali/e u periodu od 2000-2010. godine)?

17. Postoje li po tebi remek dela iz tog perioda? Koja su to dela i zašto bi trebala da imaju taj status?

42:00

8. Koje teoretičare i istoričare umetnosti iz Srbije smatraš značajnim za period? Zašto?

46:10

9. Smatraš li da su se posebno istakli neki kustosi/kustoskinje? Koji? Čime?

49:02

19. Da li je postojao kritički diskurs, dobra umetnička kritika? Ko ju je proizvodio i na kom mestu?

53:09

12. Postoje li na našoj sceni razvijeni trendovi ili žanrovi koji su značajno inovativni ili drugačiji u odnosu na prethodne decenije? Koji su to trendovi? Šta je uzrok njihove pojave i razvoja?

55:55

13. Ko bi trebao da kurira izložbu o umetnosti prve decenije?

1:00:44

16. Koje teorije i teorijska 'oruđa' treba upotrebiti u analizi datog umetničkog stvaralaštva?

1:09:00

14. Možeš li da nabrojiš deset umetnika/ca kojibi po tebi morali da uđu u svaku selekciju?

1:11:30

15. Koje institucije, organizacije, grupe ili udruženja su najvažnije za umetničku produkciju tog perioda?

1:13:51

20. Koje su najvažnije ili najsimptomatičnije veze umetnosti i politike?

1:17:08

21. Koje su najvažnije ili najsimptomatičnije veze umetnosti i politike u Srbiji u tom periodu?

1:28:45

Kako su ekstremna iskustva devedesetih uticala na umetničku produkciju i percepciju u prvoj dekadi?

DA LI JE U TOM PERIODU POSTOJALO ONO ŠTO BI SE MOGLO NAZVATI DRŽAVNOM UMETNOŠĆU? (PO MOGUĆSTVU DATI I PRIMERE)

DA LI JE U TOM PERIODU POSTOJALA SUBVERZIVNA UMETNOST? (DATI I EVENTUALNE PRIMERE)

Svi mi, u ovom našem malom krugu takozvanog savremenog likovnog stvaralaštva, pamtime prvu dekadu ovog veka kao kopularhiju (Branke i Branka, Milice i Trše...). Ali, teško je proceniti korist i štetu tog dvoumlja jer ne znamo šta je ostalo izvan polja koje su parovi obeležili kao zabran. Verovatno se sada naziru te mladice koje su izbile pošto je popustila ograda na zabranu. U svakom slučaju, niko se tu nije baš tako debelo okoristio da bi mogao da obezbedi bar decu, kad već nikako unuke. Niti je neko značajno uspeo da kritikom ugrozi taj sistem. Lavlje kandže su ga šaljivo grebuckale, ali

nikako rasporile. Ti veseli crtači danas mi više izgledaju kao potpora nego kao subverzija. Na kraju smo svi gacali po toj mutnoj čorbi, a niko nije upadljivo isplivao. Da je država preko svojih činovnika u Ministarstvu (kulture) i Muzeju (savremene umetnosti) uspela da iznese makar jednu ličnost na međunarodnu scenu, onda mi ne bi bilo žao i da je postojala neka stvarna državna umetnost. Dobro, tako nešto je teško moguće zbog globalne situacije, ali početkom dvehiljaditih još uvek je postojala šansa da neko i iz ove zemlje ozbiljno uđe u prostor međunarodnog tržišta umetnosti. Svi umetnici koji su se afirmisali van granica Srbije postigli su to kao individue, bez bitne podrške države.

Ukratko, ovde je država privid i umetnost je privid, pa su privid i tržište umetnosti i korist koja s tog tržišta može da se pokupi. Kao što se stanovništvo nekako batrga, pa uprkos lažnoj državi povremeno postigne nešto kvalitetno, makar za sebe i neku lokalnu grupu, tako se i umetnici batrgaju i povremeno prave dobre radove. Šteta što te kvalitetne radove retko ko primeti ili pamti, a još je veća šteta što ti radovi ništa naročito ne promene. Možda povremenu stignu u neku kolekciju u unutrašnjosti. Kad se jednoga dana ponovo otvori Muzej i počne da pravi retrospektivne izložbe, oni koji budu živi moći će da svedoče jednoj memorijskoj liniji i već sada treba da zapamte da će ta memorijska linija biti privid.